

Slutningsang.

H A L D E N.

Der bor en Jom-fru i det-te land Paa
Hun fin-des i en be-røm-melig stand, og
søn-dre kant her i Nor-den-- Det haver man vel
me-get navn--kun--dig er vor-den--
hørt Kong Fredrik han el--sker hen-de--

2. Hun har og alle Tiider holdet sig kysk og vil ej miste sin Ære, Hendes sprog bestaar uti Norsk og Jydsk, Det Svenske vil hun ikke lære. Det haver han vel hørt; Kong Fredrik bær sorgen for hende.
3. Kong Carl han taledé til sine mænd og helst udav det bedste, Vi ville os reise til Norge hen, Den skjønne Jomfru at gjæste. -----
4. Min hjertans Jomfru, I bliver mig saa huld Og föjar denna min Begiära. Jag giver Eder Penningar, Silver og Guld, För I vil mig ind logera.-----
5. Kong Carl, Kong Carl, lad fare den begjær og hør, hvad jeg eder mon sige, Jeg med Kong Fredrik trolovet er, Jeg vil hannem aldrig svige.-----
6. Han greb efter henne og var ikke sen, Han vilde henne krænke med alle, Hun slog hannem ved hans venstre Kindbeen, Til Jorden så monne han falde. Død blev den Hërre og lagt som Liig, I en Kiste med alle sine Kläder, Hans Tienere de sørgede og græmmede sig Over saadanne sælsomme Sæder. Det haver I vel hørt, Kong Fredrik bær Sorgen for hende.
7. Den Almægtige Gud skee megen Lov og Tak, Som Norge saaledes mon spare, At Svenskén fik ikke den Jomfru fat, Gud hende fremdeles bevare. Det hede vi nu om, Gud nådelig bønhere os alle.